

1978-02-19

AFSENDER

Ulla Holst

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Randers

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

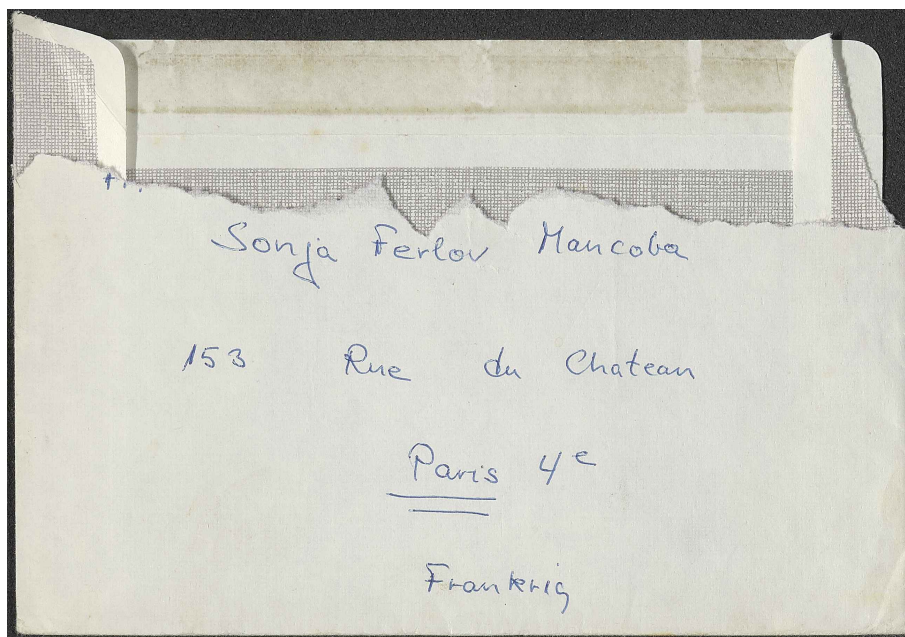
T. S. Eliot

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Ulla Holst skriver til Sonja Ferlov Mancoba og stiller hende tre spørgsmål om at være kvinde og kunstner. Hun følger forelæsninger i "kvindeæstetik" ved universitetet og spørger på vegne af sin studiegruppe og med baggrund i sin begejstring for Sonja Ferlov Mancobas kunst.

Sonja Ferlov Mancoba

153 Rue du Chateau

Paris 4^e

Frankrig

Randers 19/2 1978

Kære Sonja Ferlov Mancoba.

Først tak for de to dejlige udstillinger af dig og din mand, vi lige har haft dejlighed til at se!

[Tilfæld, at jeg skriver du. Sproget har jo taget en sådan vending, at "De", (som man er opdraget til at bruge over for alle voksne, der ikke kender én) nu - på de undtagelser man, hvor man på 100 m's afstand kan se, at det er et menneske, der vil snobes for - er erstattet med "du". Vel at mærke i et sådant tonefald, at det udtrykker Kærlig orbedighed.]

Min henvendelse - altså dette brev - kræver en forklaring: lad mig straks bekende kulir og sige, at jeg skriver for at få et svar. [Jeg har tit tænkt på at skrive - blot som en hyldest - men ligger hyldesten mellem linjerne]

I Sommeren 1975 så jeg din skulptur "Confiance" i Holstebro Kunstmuseums park - og det blev en væk for min lille familie (min mand, min tredrige dreng og mig) at flegge for bondgårds pensionen efter aftensmåltidet og i solnedgangens side og nyde stilheden ved siden af Confiance.

1 august 1975 så jeg på forsiden af "Ar-
nus Kunstavis" nogle ord af dig --- om
den vej vore fødre antydede --- om en vej
fra til mig betingelser --- "Ingen Værelse grøn
uden Rødden" (du kender selv ordlyden)

Ordene greb mig - jeg havde en følelse af, at
du havde mere at sige med ord - foruden det,
du siger i billedformlen.

[Dine ord bakte mine tanker hen på T.S. Eliot,
(samt jeg iøvrigt dertiligt forestår inbellekret,
men hvis digte jeg nyder som stille regn mod
ansigtet.) I ser tænkte jeg på hans stoffer o
--- "Hvilket Rødden antydede, og hvilket Grøne vokser
i disse Stenblokke? Menneskesøn, det kan du ej
sige, ej gatte, for det du ved, er en Hob af sprang-
te Billeder, hvor Solen kager, Og det døde Træ
giver ej Skygge, Græshoppen ej Lindring, og den
tørre Sten ej Lyd af Vand. Dog er den
lidt Skygge under den røde Klippe (Kom ind
i Skyggen af den røde Klippe) --- "

Jeg havde læst T.S. Eliot, mens jeg studerede
medicin, men stod mig selv - som med
overstørne rødden. (Harde haft et par lymfe-
blødninger i forbindelse med fødselen tre år før
og var blevet frarådet at fortsætte mit
arbejde som læge, da man ikke kunne love,
at jeg en anden gang slip fra en lymfeblød-
ning uden mén)

II

1. September begyndte jeg at gå til forelesninger i kunsthistorie. Det er den direkte årsag til, at jeg skriver til dig nu.

På universitetet er der nemlig for første gang i dette ~~for~~ år oprettet undervisning i "Kvinde-æstetik". Vi er 17 kvindelige væsener på dette kvindematurkursus med forskellige meninger. Jeg har indtil videre ikke været bange for at udtale min især på et bestemt punkt: Vi er alle "ikke-kreative" → vi må have forbindelse med kvinder, der har følt på deres egen sjæl og krop, hvad det vil sige at udtøje sig kunstnerisk (hvad det indebærer) - og vi må ikke holde os til de kvinder, der kører op metop masser - vi må høre, hvad kvinder, der har måttet komme igennem på mændenes præmisser, har at sige.

Jeg havde naturligvis hele tiden dig i tankerne, og det gik fint at få de andre med på tankerne, da du jo er omtalt i et stort kapitel i en bog, de fleste af os har læst (i) "Billedet som Kampmiddel".

Klunge var interesseret i, at der blev lavet "interviews" (suppleret med billeder og evt. båndoptagelser)

Man lagde begyndelsen til denne fremgangsmåde til at finde frem til, om der findes en speciel kvindeæstetik, på mine skuldre - i hvert fald i starten.

Som nævnt, har jeg en følelse af, at du har en
del, du kan sige os om den ting - og om
anden livsvisdom [Foruden, hvad du har
givet os gennem din bildende kunst]

Vil du give os det ?

(skrive det til os - eller indtale det på et
bånd ?)

Hvis du har meget ganske bestemt, du vil
sige, og da vil jeg ikke bryde ind.

(Ting vi (selvfølgelig) er interesseret i er:

1. Koste det kunstnerisk for dyrt at være
berinde (på mandens præmissen) ?
2. Fil du trods alt realiseret det, du ville ?
3. Måtte du betale en særlig høj pris ?)

Hengivent på gruppens
og mine lille familys vegne
Ulla Holst

[Sødringholmsvej 10
8900 Randers]